

Úmysly mší svatých od 11. do 24. února 2019

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

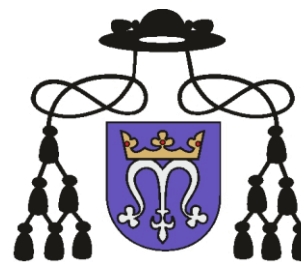
Po 11. 2. kaple na proboštství	Za † manžela, oboje rodiče a duše v očistci	Po 18. 2. kaple na proboštství	Za Boží požehnání pro celou rodinu
Út 12. 2. Mše sv. mimořádně není !!!	Intence Za † Marii Varousovou, rodiče, dvě sestry a duše v očistci <i>bude odsloužena v místě pobytu</i>	Út 19. 2. K	Za † manžela Václava Štrupla a celou rodinu
St 13. 2. P	Na dobrý úmysl	St 20. 2. P	Za spásu duše Vratislava Vyhlídky
Čt 14. 2. K	Za † rodiče Mlíčkovy, bratra a celou rodinu	Čt 21. 2. K	Za rodinu Spurných, Klesnerů a Marii Urbanovou
Pá 15. 2. P	Za † Janu Šťastnou, její rodiče Jana a Marii Bláhovy	Pá 22. 2. P	Za dárce mešních fundací
So 16. 2. V J. Hradci mše sv. není !	Mše v Horní Pěně od 15.00 hod.	So 23. 2. P	Za † Františka Hanuse, jeho rodiče Františka a Ludmilu
Ne 17. 2. 6. neděle v mezidobí	P: Za farnosti K: Za kmotru Františku a Stanislava Březinu	Ne 24. 2. 7. neděle v mezidobí	P: Za farnosti K: Za † rodiče Žárovy a Fojtovy

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův
Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,
mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdomá, pan Karel Bajer st.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 20. 2. 2019

ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

3 / 2019

XXIV. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštství v Jindřichově Hradci

10. února 2019

O Otčenáši – Prosba, která se dožaduje s důvěrou

Katecheze papeže Františka na generální audienci 12. prosince 2018, aula Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Pokračujeme v cyklu katechezí o Otčenáši, započatém minulý týden. Ježíš vkládá do úst svých učedníků krátkou a smělou modlitbu, tvořenou sedmi prosbami. V Bibli tento počet není náhodný, naznačuje plnost. Říkám smělou, poněvadž, kdyby ji nenapověděl Kristus, pravděpodobně by se nikdo z nás, ba ani ten nejslavnější teolog, neodvážil prosit Boha tímto způsobem.

Ježíš totiž svoje učedníky vybízí, aby se přiblížili a obrátili s důvěrou k Bohu několika prosbami, týkajícími se nejprve Jeho a potom nás. Otčenáš nemá žádné preambule. Ježíš neučí formulím, jimiž se Pánu zavděčit, nýbrž prosbám, a boří bariéry podrobení a strachu. Neříká, abychom se k Bohu obraceli oslovením: „Všemohoucí“, „Nejvyšší“, „Ty, jenž jsi nad nás povznesen, zatímco já jsem ubožák“. Nikoli, neříká to tak, nýbrž jednoduše „Otče“, ve vší prostotě, jako se děti obracejí k tatínkovi. Oslovení „Otče“ je výrazem důvěrnosti a synovské důvěry.

Modlitba Otčenáš má svoje kořeny v konkrétní lidské realitě. Prosíme v ní například o chléb, vezdejší chléb, což je prostá, leč podstatná prosba, jež říká, že víra není „dekorativní“ otázkou, která je odtržená od života a přichází ke slovu teprve, jsou-li uspokojeny všechny ostatní potřeby. Modlitba začíná již samotným životem. Modlitba, kterou nás učí Ježíš, nezačíná v lidském životě, až když je plný žaludek. Tkví spíše všude tam, kde je člověk, kterýkoli člověk, jenž hladoví, pláče, zápolí, trpí a ptá se „proč“. Naší první modlitbou je v jistém smyslu už vzlyk, který provází první nádech. Pláč novorozeněte je předzvěstí údělu celého našeho života, našeho ustavičného hladu, ustavičné žízně a našeho hledání blaženosti.

Modlitbou Ježíš nechce zhasnout člověčenství, nechce uspat lidství. Nechce, abychom potlačovali otázky a přání a učili se snášet všechno. Chce naopak, aby každé utrpení a každý neklid byl vztažen k nebi a stal se dialogem.

Věřit je návyk dovolávat se.

Měli bychom být všichni jako Bartimaios z evangelia (srov. Mk 10,46-52) – připomeňme si onu evangelní pasáž, jak slepec Bartimaios, syn Timaiův, žebral u cesty před branami Jericha. Měl kolem spoustu dobrých lidí, kteří jej okřikovali, aby mlčel: „Tiše! Jde Pán, Buď zticha. Neruš. Mistr je zaneprázdněn, neruš ho. Jsi otravný tím svým voláním. Neruš.“ On však na tyto rady nedbal a se svatou neodbytností žádal, aby se konečně ve svém bědném stavu mohl setkat s Ježíšem. A křičel ještě víc! A vychovaní lidé ho napomínali: „Ale ne, prosím tě, vždyť je to Mistr. Děláš ostudu!“ On však křičel, protože chtěl vidět, chtěl být uzdraven: »Ježíši, smiluj se nade mnou« (Mk 10,47). Ježíš mu vrátil zrak a řekl: »Tvá víra tě zachránila« (v.52), jakoby na vysvětlenou, že o jeho uzdravení rozhodla ona modlitba, ona invocace volaná vírou a silnější než zdravý rozum mnoha lidí, kteří chtěli, aby mlčel. Modlitba nejenom předchází spásu, nýbrž ji v určitém smyslu již obsahuje, protože vysvobozuje z beznaděje toho, kdo nevěří ve východisko z nesnesitelných situací.

Věřící, zajisté vnímají také potřebu chválit Boha. Evangelia podávají radostné Ježíšovo zvolání, vycházející ze srdce naplněného úžasem a velebícího Otce (srov. Mt 11,25-27). První křesťané dokonce cítili nutnost doplnit text Otčenáše doxologií: »neboť tvé je království i moc i sláva na věky« (Didaché, 8,2).

Nikdo z nás však není nucen držet se teorie, kterou kdosi v minulosti pojal, že totiž prosebná modlitba je formou slabé víry, zatímco autentičtější modlitbou je prý čirá chvála, hledající Boha, aniž by Jej zatěžovala nějakou prosbou. Ne, to není pravda. Prosebná modlitba je autentická, spontánní; je to úkon víry v Boha, který je dobrým a všemohoucím Otcem, je úkonem víry ve mně, nepatrném, hříšném a nuzném. Proto je modlitba, která o něco prosí, velice vznešená. Bůh je Otec, který k nám chová nezměrný soucit, a chce, aby k Němu jeho děti mluvily bez obav a přímo a oslovovaly Jej „Otče“; anebo se k Němu obracely v těžkostech slovy: »Pane, co jsi mi to učinil?«. Můžeme Mu proto vypovědět všechno, včetně toho, co v našem životě zůstává znetvořené a nepochopitelné. On nám slíbil, že bude s námi navždy, až do posledního ze dní, které strávíme na této zemi. Modleme se Otče náš, počínaje takto, prostě: „Otče“ nebo „Tati“. On nás chápe a má moc rád.

Přeložil Milan Glaser, převzato z www.radiovaticana.cz

Poděkování za ples

Spolek Hippolyt děkuje všem, kteří jakkoliv přispěli ke zdárnému průběhu letošního 10. Rodinného plesu a zároveň děkujeme za přízeň po celých 10 let pořádání. Ples, jako takový, má mnohem delší historii než jen 10 let pod hlavičkou Hippolytu. Náš spolek ho převzal od původních pořadatelů KDU-ČSL, kdy nesl název Reprezentační (nekuřácký) ples KDU-ČSL. Naskočili jsme tak do rozjetého vlaku a jsme moc rádi, že ho můžeme i my, po 10 letech pořádání, předat jako štafetový kolík novým mladším tvářím z Farní charity J. Hradec. Těšíme se na další ročník plesu a přejeme novému týmu hodně úspěchů.

Za spolek Hippolyt Vladimír Slavík

nezávisle na světské moci nabývat, držet, spravovat a převádět majetek k dosahování sobě vlastních cílů“.

K čemu církev jako celek, nebo na úrovni diecézí či farností, případně mužských i ženských církevních řádů a kongregací, **potřebuje určitý majetek:**

- **k financování bohoslužeb** (liturgické nádoby, textilie, knihy, předměty, svíce, hostie, víno, kadidlo, květinová výzdoba, k pořizování a údržbě varhan, zvonů a podpoře církevní hudby, ozvučení kostela, osvětlení, vytápění, úklid a podobně)

- **k přiměřenému zaopatření duchovních a jejich laických spolupracovníků** (platy, vyměřené spravedlivě v souladu s náročností, množstvím práce a stupněm vzdělání i délkou praxe, jejich zdravotní a sociální pojištění, náklady spojené s bydlením, v kláštrech se společným životem)

- **k šíření víry a vzdělání**, včetně církevního školství, pořádání různých kurzů a exercícií pro lidi všech věkových kategorií, náklady na kněžské semináře a další vzdělávání duchovních i laických spolupracovníků)

- **k poskytování charitativní pomoci**, například prostřednictvím farních, oblastních nebo diecézních Charit či jiných charitativních zařízení a institucí,

- **ke stavbám a udržování kostelů a jiných církevních budov** (farních domů), k jejich údržbě, úklidu a osvětlení, k jejich pojištění, k jejich zkrášlování pořizováním uměleckých soch a obrazů, k financování administrativních zařízení (kanceláří a úřadů) na všech úrovních řízení

- **k publikační a mediální činnosti** to je vydávání novin a knih, provozování církevního rozhlasu (Proglas) a církevní televize (Noe)

- **k misijní činnosti a dílům lásky**, především s ohledem na chudé (vydržování nemocnic, hospiců a stacionářů pro nemocné, sociálních ústavů pro staré lidi, poskytování pomoci postiženým a bezdomovcům, obětem násilí a přírodních katastrof).

Církev může nabývat majetek všemi způsoby, kterým jej mohou nabývat i světské fyzické nebo právní osoby a to ve stejném rozsahu. Katolická církev má právo žádat od svých věřících pomoc, kterou potřebuje pro zabezpečení výše uvedených účelů, a věřící mají povinnost církev hmotně podporovat (např. finanční nedělní sbírky, zbožné odkazy a nadání, v některých zemích se platí církevní daň), někde na činnost církvi hmotně přispívá i stát, když třeba financuje opravy památkově chráněných sakrálních staveb a u nás dočasně financuje platy zaměstnanců církve, především biskupů a kněží. Biskupská konference může dohodnout výši poplatků za určité úřední výkony (třeba výpis údajů z matriky) anebo doporučit výši darů v souvislosti s církevními úkony. Ten, kdo stojí v čele diecéze nebo farnosti, může vyhlásit mimořádnou sbírku na přesně určený účel. Právní předpisy pro hospodaření s církevním majetkem a zodpovědnost za něj podrobně řeší Kodex kanonického práva, tedy církevní zákoník, včetně sankcí za špatné hospodaření s církevním majetkem.

pokračování příště

Podle knihy Tretera – Horák: „Církevní právo“ a jiné literatury zpracoval Karel Bajer

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

Nedělní cyklus čtení C, 1. cyklus feriálního lektionáře, první a druhý týden žaltáře v Breviáři

Neděle	10. 2. – 5. neděle v mezidobí
Pondělí	11. 2. – památka Panny Marie Lurdské – Světový den nemocných
Čtvrtek	14. 2. – památka sv. Valentina, biskupa a mučedníka
Pátek	15. 2. – památka bl. Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků
Neděle	17. 2. – 6. neděle v mezidobí
Čtvrtek	21. 2. – památka sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve
Pátek	22. 2. – svátek Stolce sv. apoštola Petra
Sobota	23. 2. – památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
Neděle	24. 2. – 7. neděle v mezidobí

OZNÁMENÍ

Světový den nemocných

V pondělí 11. 2. slaví církev památku Panny Marie Lurdské - 161. výročí zjevení - Světový den nemocných, den modliteb za lékaře, zdravotní sestry i za všechny další, kteří se o nemocné starají.

Kněžský den - upozornění

V úterý 12. února se koná kněžský den na Štěkni u Strakonic. Vzhledem k vzdálenosti a délce setkání nelze zaručit včasný návrat duchovních do Jindřichova Hradce. Proto mše sv. mimořádně nebude. Intence připadající na tento den bude odsloužena v místě pobytu.

Svátek sv. Cyrila a Metoděje

Dle obecného liturgického kalendáře katolické církve se slaví 14. února svátek sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy. Na letošní rok připadá zvlášť významné výročí, totiž 1150 let od smrti (roku 869) sv. Konstantina, řádovým jménem Cyrila v Římě a jeho pohřbu v bazilice sv. Klementa. Snad stále aktuálnější je text poučení, které si můžeme dnes zazpívat: "...Nezhyne rod, jenž věřit neustane - dědictví otců zachovej nám, Pane."

Památka františkánských mučedníků

V pátek 15. února si připomínáme památku čtrnácti pražských františkánských mučedníků, mezi nimi i rodáka z Horní Pěny blahoslaveného Bedřicha Bachsteina. Jedná se o 408. výročí jejich kruté mučednické smrti v kostele Panny Marie Sněžné.

Setkání manželů ve farní kavárniče

V rámci Národního týdne manželství proběhne setkání ve farní kavárniče v pátek 15. února po mši sv. Zveme manžele na toto setkání, letošní téma zní: Humorem proti zabijákům manželství. Přijďte si posedět u skleničky a sdílet se se svými zkušenostmi.

Pouť ke cti bl. Bedřicha Bachsteina

V sobotu 16. února se koná pěší pouť do Horní Pěny ke cti bl. Bedřicha Bachsteina. Poutníci vyjdou ve 12.30 hod. od kláštera sv. Kateřiny. Poutní mše bude slavena v Horní Pěně od 15.00 hod. V případě velmi špatného počasí se pěší putování ruší, a sejdem se až na mši v pěněnském kostele. **V J. Hradci mše sv. nebude.**

Františkánské setkání

V úterý 19. února se na proboštvství skutečnické únorové setkání františkánských terciářů a přátel františkánského řádu. Setkání začne v 15.30 hod. Také večerní mši sv. bude sloužit františkán P. Eliáš Paseka, OFM.

30. výročí kněžského svěcení

Po dokončení tajného studie teologie, přijal bez předchozího státního souhlasu Sekretariátu pro věci církevní dne 19. února 1989 v Berlíně kněžské svěcení Ondřej Huječek. Jako tajný kněz nesměl nejméně do prosince 1989 nikde veřejně vystupovat. P. Ondřej Huječek byl od 1. 7. 2012 farním vikářem v Jindřichově Hradci a to až do 8. 9. 2013, kdy ho zasáhla mozková příhoda a do duchovní správy v Jindřichově Hradci se již nevrátil. Pak žil v Kněžském domově v Českých Budějovicích, kde 22. 4. 2015 zemřel. Neměl lehký život, vzpomeňme na něho v modlitbách a poděkujme Bohu za všechno, co pro naši farnost vykonal.

Katechetický den

V sobotu 23. února proběhne v Českých Budějovicích katechetický den, na který jsou zváni nejen vyučující náboženství, ale též všichni „pokřtění a poslaní“. Letošní rok je věnován misiím, přednášejícím hostem bude národní ředitel PMD Leoš Halbrštát a kolektiv. Více informací na plakátu.

Nástin hospodářského zabezpečení církve na příkladu jindřichohradecké farnosti - 1. část

1) Obecný úvod: církev je v podstatě božsko-lidská společnost. Ta část božská je čistě duchovní a žádné hospodářské zabezpečení tedy nepotřebuje. Jinak je na tom ta část lidská, má-li být církev zaměřena především na hlásání radostné zvěsti evangelia a na duchovní dobro lidí obecně a křesťanů zvláště. Tato činnost, v normálních poměrech, vyžaduje i určité materiální zázemí, hospodářské zabezpečení, tedy majetek. Otázka církevního majetku není pro církev prvořadou, ale ani podružnou, má-li zodpovědně a přesně konat své poslání. Podle platného církevního zákoníku (Kodex kanonického práva, kánon 1254) „*Katolická církev může vrozeným právem*